Lietas arhīva Nr. 103AA-0018-19
ECLI:LV:LAAT:2019:0214.112042518.4.S

SPRIEDUMS
Rēzeknē 2019.gada 14.februārī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesnesis referents J.Dimpers,
tiesneši A.Vilmanis un J.Vasiļkovskis,
sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas telpās rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Noklausījusies tiesneša referenta ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa

konstatēja

Ar Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu /pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 13 (trīspadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1300 (viens tūkstotis trīs simti) *euro* un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2018.gada 24.novembrī pulksten 20.45 /pers. B/ vadīja automašīnu Mitshubishi Carisma, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Červonkā, Vecsalienas pagastā, Daugavpils novadā, virzienā no Skrudalienas ciemata uz Salienas ciemata pusi, alkohola reibumā. /pers. B/ konstatēta minimālā alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā, kas identiska alkohola saturam asinīs, 3,3764 promiles.

Tāds /pers. B/ administratīvais pārkāpums kvalificēts saskaņā ar LAPK 149.[15]panta ceturto daļu (lietas 41.-44.lapa).

Par šo /pers. B/ administratīvo pārkāpumu 2018.gada 21.decembrī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 311702 (lietas 4.lapa).

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. B/.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā transportlīdzekli nevadīja, stāvēja pagalmā ar citiem cilvēkiem, kad ieradās policijas darbinieki. Savukārt pirmās instances tiesas spriedums balstīts uz policijas darbinieka pieņēmumu, ka tieši /pers. B/ vadījis transportlīdzekli, atrodoties alkohola reibumā, tādējādi rupji pārkāpjot LAPK 244.panta prasības – vispusīgi un objektīvi novērtēt lietā iegūtos pierādījumus.

Policijas darbinieks savā ziņojumā nav norādījis, kādā veidā viņš noskaidrojis, kurš ir transportlīdzekļa vadītājs, bet savukārt tiesas sēdē liecināja, ka redzēja vadītāju izkāpjam no transportlīdzekļa. Tādēļ šāda liecinieka V.Maļecka tiesas sēdē sniegtā liecība ir pretrunā ar viņa dienesta ziņojumā norādīto, jo tik būtisku pierādījumu vadītāja vainas apliecināšanai policists nebija atrunājis ziņojumā. Pieļauj, ka tāda versija par notikušo policijas darbiniekam radās tikai tiesas sēdes laikā. Savukārt tiesa nav sniegusi vērtējumu šīm pretrunīgajām V.Maļecka liecībām, līdz ar to /pers. B/ sodīts nepamatoti, uz pieļāvumu pamata. Uzskata, ka tādā veidā netika ņemta vērā nevainīguma prezumpcija un pārkāptas LAPK 240., 244., 239.panta 1.punkta prasības.

Bez tam apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā policijas darbinieka – liecinieka V.Maļecka pretrunīgās liecības tiek atspēkotas ar /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem, ka viņš stāvēja pagalmā kopā ar citiem cilvēkiem, nevis vadīja automašīnu. Kā arī vērš uzmanību, ka lietas izskatīšanas laikā no liecinieka - policijas darbinieka E.Pudāna liecinātā noskaidrots, ka tajā pat dienā šo pašu transportlīdzekli vadīja cita nezināma persona, kurai nebija vadītāja tiesību. Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā tas apliecina, ka šo transportlīdzekli arī protokolā norādītajā laikā un vietā vadīja cita persona. Tiesa nav objektīvi noskaidrojusi, pie kādas personas atradās aizdedzes atslēgas, netika veikta mantu apskate un izņemšana, un pierādījumu vākšana, kā to noteic LAPK 252.pants, protokols balstīts uz viena policijas darbinieka pieļāvumu pamata.

Ņemot vērā, ka lietā nav iegūti objektīvi pierādījumi, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli, lūdz atcelt Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu un izbeigt administratīvo lietu (lietas 47.lapa).

Līdz lietas izskatīšanai lietas dalībnieki noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nepieteica, Valsts policijas Latgales reģiona pārvalde rakstveida viedokli par apelācijas sūdzību neiesniedza.

Latgales apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apelācijas sūdzību skata rakstveida procesā. Tiesa atzīst, ka šajā konkrētajā lietā ir iespējams pieņemt nolēmumu, balstoties uz administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem pierādījumiem.

Vērtējot lietā esošās ziņas par faktiem, Latgales apgabaltiesa vadās pēc LAPK 244.panta nosacījumiem - pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tādā veidā novērtējusi apelācijas sūdzībā norādītos motīvus un lūgumus, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un novērtējusi tos, Latgales apgabaltiesa /pers. B/ apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu, tāpēc pirmās instances tiesas nolēmums kā likumīgs un pamatots atstājams negrozīts.

Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunkts noteic, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja transportlīdzekļa vadītājam, kuram mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

LAPK 149.[15]panta ceturtā daļa paredz administratīvo atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa

vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Lietā nav strīda par to, ka 2018.gada 24.novembrī policijas veiktās pārbaudes laikā /pers. B/ ar mēraparātu AlcoQuant 6020 plus Nr.A113132 (vertificēts līdz 01.02.2019.) plkst.21.34 izelpotā gaisa pārbaudē konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 3,5052 promiles un atkārtotā pārbaudē plkst.21.50 konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 3,3764 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs (lietas 5., 6.lapa). /pers. B/ neapstrīd alkometra ierīces rādījumus un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolā Nr.NB366615 fiksētās ziņas.

Fakts, ka tieši /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadījis automašīnu, būdams alkohola ietekmē, pierādīts, savukārt /pers. B/ versija, ka viņš transportlīdzekli nevadīja, atspēkota ar lietā esošajiem pierādījumiem.

No Valsts policijas inspektora V.Maļecka dienesta ziņojumā norādītā izriet, ka 2018.gada 24.novembrī vakarā, braucot ceļa posmā Daugavpils novads, Vecsalienas pagasts, Červonka, izdevās izvairīties no sadursmes ar automašīnu Mitsubisi Carisma, valsts numurs /reģistrācijas numurs/, kura, izbraucot no ciemata Červonka, iebrauca pretējā braukšanas joslā. Ar policijas automašīnu sekoja automašīnai Mitsubisi Carisma, valsts numurs /reģistrācijas numurs/, kura iegriezās mājas /adrese/ pagalmā un apstājās. Policijas darbinieks V.Maļeckis nekavējoties pienāca pie automašīnas. Noskaidroja, ka pie stūres atradās /pers. B/. Viņam radās aizdomas, ka /pers. B/ atrodas alkohola reibumā, tādēļ izsauca satiksmes uzraudzības rotas darbiniekus (lietas 8.lapa).

Policijas darbinieks V.Maļeckis, nopratināts pirmās instances tiesas sēdē, liecināja, ka strādā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Sēlijas nodaļā. 2018.gada 24.novembrī vakarā, veicot dienesta pienākums, brauca ar dienesta automašīnu pa Červonkas ciematu. Pretī brauca automašīna, kura iebrauca viņa braukšanas joslā un viņš bija spiests veikt manevru, lai izvairītos no sadursmes ar šo automašīnu. Nolēma pārbaudīt automašīnas vadītāju, tādēļ apgriezās braukšanai pretējā virzienā un ar ieslēgtiem speciālajiem gaismas un skaņas signāliem sekoja šai automašīnai, kura apmēram pēc 250 metriem nogriezās un iebrauca privātmājas pagalmā. Viņš piebrauca tai aizmugurē un piegāja pie tās pirms no tās izkāpa vadītājs. Šajā brīdī no vadītāja vietas izkāpa vīrietis, kurš uzreiz sāka noliegt to, ka viņš vadīja automašīnu. Bija jūtams, ka šis vīrietis ir alkohola reibumā, tādēļ tika izsaukti satiksmes uzraudzības rotas darbinieki, kuri ieradās pēc 25 minūtēm (lietas 32.lapa).

Policijas darbinieks Edgars Pudāns, nopratināts pirmās instances tiesas sēdē, liecināja, ka strādā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē par satiksmes uzraudzības rotas inspektoru. 2018.gada 24.novembrī vakarā, veicot dienesta pienākums, ieradās Červonkas ciematā, kur iecirkņa inspektors bija aizturējis automašīnu, kuras vadītājs, iespējams, atradās alkohola reibumā. Viņš veica aizturētā autovadītāja (/pers. B/) pārbaudi ar alkometru un konstatēja viņam alkohola reibumu. Par šo pārkāpumu, pamatojoties uz iecirkņa inspektora V.Maļecka dienesta ziņojumu, tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, automašīna Mitshubishi Carisma aizturēta un evakuēta (lietas 38.lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, izvērtējot tiesas sēdē sniegtos /pers. B/, viņa aizstāvja un Iestādes pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, liecinieku sniegtās liecības, lietā esošos pierādījumus un noskaidrotos notikuma apstākļus, pamatoti konstatēja, ka /pers. B/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā vadījis automašīnu, būdams alkohola ietekmē. Pirmās instances tiesa pierādījumu novērtēšanā ir ievērojusi Latvijas APK 243.panta prasības, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos faktus un ziņas par tiem kopumā un savstarpējā sakarībā, un savu atzinumu par /pers. B/ vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā, pamatojusi ar ticamiem un pieļaujamiem pierādījumiem.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā norādītā motivācija ir pareiza, secinājumi par /pers. B/ vainīgumu LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir balstīti uz lietā iegūtiem pierādījumiem, līdz ar to apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz LAPK 289.^{13}panta trešo daļu, pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un izdarītajiem secinājumiem, detalizēti neatkārtojot tos.

Apelācijas instances tiesa saskaņā ar LAPK 243.panta astoto daļu policijas darbinieku V.Maļecka un E.Pudāna lietā sniegtās ziņas atzīst par ticamām.

Latgales apgabaltiesas ieskatā apelācijas sūdzības iesniedzējs nepamatoti norādījis, ka V.Maļeckis sniedzis pretrunīgas ziņas dienesta ziņojumā un liecinot pirmās instances tiesas sēdē, jo atšķirības radās, viņam ziņojot, liecinot un atbildot uz jautājumiem par dažādām faktisko apstākļu detaļām. Kopumā šīs ziņas par faktiem viena otru savstarpēji apstiprina un papildina. Tādējādi atšķirības viņa dienesta ziņojumā un liecībā nav pamata atzīt par pretrunīgām.

Bez tam Latgales apgabaltiesa vērš uzmanību tiesu praksē nostiprinātajai atziņai, ka, lai apšaubītu policijas darbinieku sniegtos paskaidrojumus par apstākļiem, kas noskaidroti, pildot dienesta pienākumus, lietā jābūt pierādījumiem, kas vismaz netieši norāda uz policijas darbinieku iespējamo ieinteresētību nepamatoti vainot pieteicēju administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409).

Apelācijas instances tiesa neatrod iemeslus, lai apšaubītu liecinieka V.Maļecka liecību ticamību. Arī sūdzības iesniedzējs nenorāda objektīvus iemeslus, kuru dēļ šā liecinieka liecība būtu apšaubāma vai viņš būtu ieinteresēts lietas iznākumā. Lietas iztiesāšanas laikā arī nav iegūtas ziņas, kas dotu pamatu uzskatīt, ka policijas darbinieks bijis neobjektīvs, neprofesionāls vai personiski ieinteresēts lietas iznākumā. Konkrētajā gadījumā policijas darbinieks apzinīgi veica savus dienesta pienākumus, nodrošinot pārējiem ceļu satiksmes dalībniekiem drošu braukšanu. Nav strīda, ka apreibinošu vielu ietekmē esošs automašīnas vadītājs apdraud ne tikai jebkura cita ceļu satiksmes dalībnieka veselību un dzīvību, bet arī pats savu veselību un dzīvību.

Latgales apgabaltiesas ieskatā apelācijas sūdzībā minētos faktus un liecinieku liecības spriedumā pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi, bet savukārt /pers. B/ liecinieku liecības ir vērtējis tendenciozi, ar mērķi, lai viņa rīcībā nekonstatētu administratīvā pārkāpuma sastāvu. Pirmās instances tiesas sēdē, sniedzot paskaidrojumus, un apelācijas sūdzībā norādītos argumentus /pers. B/ izmanto kā aizstāvības pozīciju, lai viņam būtu labvēlīgs tiesas nolēmums, šādi mēģinot izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētās tiesību normas izriet, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam. Latgales apgabaltiesa nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu pārkāpējam. Fakts, ka /pers. B/ pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu viņa sūdzības apmierināšanai. Bez tam Latgales apgabaltiesa secina, ka apelācijas sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi, taisot nolēmumu pirmās instances tiesā, sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem. Sūdzības iesniedzēja nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Nosakot /pers. B/ sodu, pirmās instances tiesa ņēma vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personu raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus. /pers. B/ piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un būtību. Daugavpils tiesa ir pareizi un atbilstoši LAPK 22.pantā noteiktajam administratīvā soda mērķim un 32.pantā noteiktajiem sodu uzlikšanas vispārīgajiem kritērijiem piemērojusi /pers. B/ administratīvo sodu LAPK 149.^{15}panta ceturtās daļas sankcijas robežās. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un

pamatots, un tādēļ atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Daugavpils tiesas 2018.gada 21.decembra spriedumu par /pers. B/ sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Latgales apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams, tiesas kancelejā ir pieejams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā - 2019.gada 14.februārī.

Tiesnesis referents J.Dimpers

Tiesneši A.Vilmanis

J.Vasiļkovskis